

**38 WANDELINGEN IN DE
VALL DE POP**

38
WANDELINGEN IN DE
VALL DE POP

HUGO RENAERTS

Vall de Pop, een wandelparadijs

De vallei van de Pop strekt zich uit tussen Benissa en Castell de Castells, vele kilometers met landschappen die gedurende vele eeuwen hun ongeschondenheid hebben weten te bewaren, een paradijs voor wandelaars.

Wandelend langs de traditionele paden en wegen die de vallei doorkruisen, zien we vele markeringen die er naar gericht zijn om de wandelaar op het ‘rechte pad’ te houden, maar die door hun veelvuldige aanwezigheid die wandelaar vaak op een dwaalspoor brengen.

We vinden de traditionele markeringen in geel en wit van de kleine omloop, rood en wit van de lange omloop en groen en wit van de plaatselijke gemeentelijke routes. Regelmatig heeft men, waar die paden elkaar kruisen, palen met wegwijzers gezet, maar hout verrot en vandalen dragen hun negatieve steentje bij tot het desoriënteren van de wandelaar. Omdat vele paden elkaar kruisen en dezelfde kleurmarkeringen hebben, is het voor iemand die de streek niet kent vaak een doolhof.

We zien diverse malen markeringen in rood en wit, dus van een lange tocht, een route die de hele vallei van de Pop afloopt van het oosten naar het westen of omgekeerd. Maar daarnaast zien we geschilderde stippen in alle kleuren van de regenboog, op rotsen en boomstammen achtergelaten door iemand van een club of verenging die een tocht heeft uitgezet en die heeft gemarkeerd voor latere generaties.

Jaren geleden begon men ook een lange route uit te zetten: El Camí, ook met rood-witte markeringen, maar om één of andere reden werd die route niet afgemaakt, al zien we regelmatig nog paaltjes met de dubbele C om die route aan te duiden, een route die gedeeltelijk de nieuwe route GR-330 volgt, eveneens in rood en wit aangeduid. De route was, zo vermeldt ons Internet, bedoeld om de streek waar men Catalaans spreekt te doorkruisen en te leren kennen.

Later werd de ‘Camino de Piedra y Agua’ geboren, de weg van steen en water, die alle dorpen in de vallei met elkaar verbindt. Die steen verwijst naar de vele stapelmuren en stallen of oude huizen die vroeger werden gebouwd zonder enige vorm van cement en het water verwijst naar het gebruik van het water van de rivier Pop, Jalón of Gorgos, die een hele tijd gevolgd wordt tijdens deze route. De route bestaat uit enkele etappes en men kan in gelijk welk dorp beginnen of eindigen. De route loopt door Benissa, Senja, Lliber, Jalón, Alcalalí, Parcent, Murla, Benigembla en Castell de Castells. Dat de vallei van de Pop heel populair is, bewijst de laatste ingreep, de aanleg van de GR-330, een route in twintig etappes die alle bijzondere landschappen, monumenten, bergen, rivieren, meren, stranden en dorpen wil leren kennen, ‘een reis door de geschiedenis vanaf het Neolithicum tot de industriële revolutie’. De GR-330 doorloopt heel de provincie Alicante langs rotstekeningen, kastelen, verlaten dorpen, molens, sneeuwputten en de eerste fabrieken. Een waardevol initiatief! Door de vallei van de Pop lopen twee etappes, de tweede tussen Gata de Gorgos en Parcent en de derde tussen Parcent en Castell de Castells.

En alsof dit alles nog niet voldoende is, kom ik met dit boek. En dat heeft wel zijn reden. Vele mensen willen geen zware tocht ondernemen, maar gewoon wandelen en niet iedere dag hetzelfde traject afleggen. Ze houden van een rustige, niet te lange, landelijke wandeling en die zijn er in dit boek meer dan voldoende.

Ik zal echter de steviger wandelaars niet vergeten. De meeste wandelingen die in dit boek beschreven werden zijn geen officieel aangeduide routes of geen wandelingen die door een amateur, gewapend met een spray, werden gemarkeerd. De meeste hier beschreven routes zijn niet gemarkeerd, maar uiteraard komen we onderweg wel vele markeringen tegen want regelmatig gaat een stuk van het traject over hetzelfde traject als een aangeduide wandeling in geel-wit, rood-wit of groen-wit, maar u moet niet op deze markeringen letten, tenzij uitdrukkelijk in de tekst vermeld.

De meeste hier beschreven routes zullen ook voor een deel van de inwoners uit de streek onbekend zijn.

Om u niet te misleiden is elke tocht vrij gedetailleerd beschreven en is bij iedere wandeling een kaart getekend met de belangrijkste oriëntatiepunten.

Omdat ik bij het zoeken naar deze routes vaak heen en weer heb gelopen, andere mogelijkheden gezocht – en gevonden – zijn de opgegeven afstanden en tijden bij benadering weergegeven.

Ik heb ook iedere route een moeilijkheidsgraad gegeven, van 1 tot 10. 1 wil zeggen dat de tocht geen enkele moeilijkheid bevat en altijd plat gaat. 10 betekent veel stijgen en dalen, soms vrij steil, misschien af en toe wat klauteren, of lang in afstand. Bij 5 kan men zich bijvoorbeeld indenken dat het op en af gaat of dat de afstand wat langer is, Maar we gaan hier in dit boek zelden over de 5.

Met deze aanwijzingen kunt u op weg om een of meerdere van de tochten te ondernemen en bij sommige tochten zijn ook combinaties mogelijk.

Er is nog een andere moeilijkheid, een probleem dat vele uitgezette routes hebben. Iets kan veranderen van de ene dag op de andere. Ik heb het meermaals zelf ondervonden. Ik heb al diverse malen de routes gelopen die ik heb beschreven of die een officiële PR of GR zijn. Een aardeweg is plots een asfaltweg geworden, een huis heeft een andere kleur van gevel, een boom is verdwenen, iemand heeft een hek geplaatst, er werd een huis gebouwd op het pad... In enkele maanden of in een jaar tijd kan er iets veranderen. Dat is onvermijdelijk, maar daarom staan bij iedere route plattegronden, zodat men zich kan oriënteren wat de juiste richting betreft en indien de moeilijkheid onoverwinnelijk is, een oplossing zoeken.

Verklaring bij de plattegronden:

	Autosnelweg
	Rijweg CV
	Asfalt/beton
	Landweg
	Pad
	Rivier
 	Verwijzingen naar de tekst

Ik wens u in ieder geval veel wandelgenot

Inhoud

SENIJA

1. Korte wandeling door de velden	10
2. Een langere wandeling door de velden	12
3. Het kruis en de grot	15
4. Een tocht over de heuvels	20
5. Over en weer naar Llíber	24
6. Naar Font de la Mata	29

LLIBER

7. Rond de Muntanyeta	36
8. Over en weer naar Jalón	40
9. Door de druivenvelden	47
10. Langs de rivier Gorgos	51
11. Naar Castell d'Aixa	54
12. Over en weer naar Senija	60

JALÓN

13. Over en weer naar Alcalalí	66
14. Langs de velden en Tossalet	71
15. Naar de grot	76
16. Over en weer naar Llíber	79
17. Naar Castell d'Aixa	82
18. Langs de Coll de Rates	86

ALCALALÍ

19. Over en weer naar Parcent	95
20. Over en weer naar Jalón	99
21. Door de landbouwvelden	104
22. Langs de Coll de Rates	108

PARCENT

23. Over en weer naar Murla	113
24. Over en weer naar Alcalalí	119
25. In de schaduw van de Carrascal	123
26. Rond de Coll de Rates	127
27. Over de Carrascal	131

MURLA

28. Over en weer naar Parcent	136
29. Bestijging van de Caballo Verde	140
30. Over en weer naar Benigembla, eventueel langs grot ...	147

BENIGEMBLA

31. Over en weer naar Murla, eventueel langs grot	147
32. Langs de rivier Pop	153
33. Langs de Barranc d'Almadic	156
34. Rond de Mirabó	159
35. Over en weer naar de Cocoll	163
36. Naar de Caballo Verde	169
37- Langs de Pas de Badall	171
38- Een extra: Camí del Ríu Gorgos	176

1. Senija – Senija, kort en gemakkelijk

Afstand: 3,5 km

Tijd: 1,30 h.

Moeilijkheid: 1

Kaart pagina 11

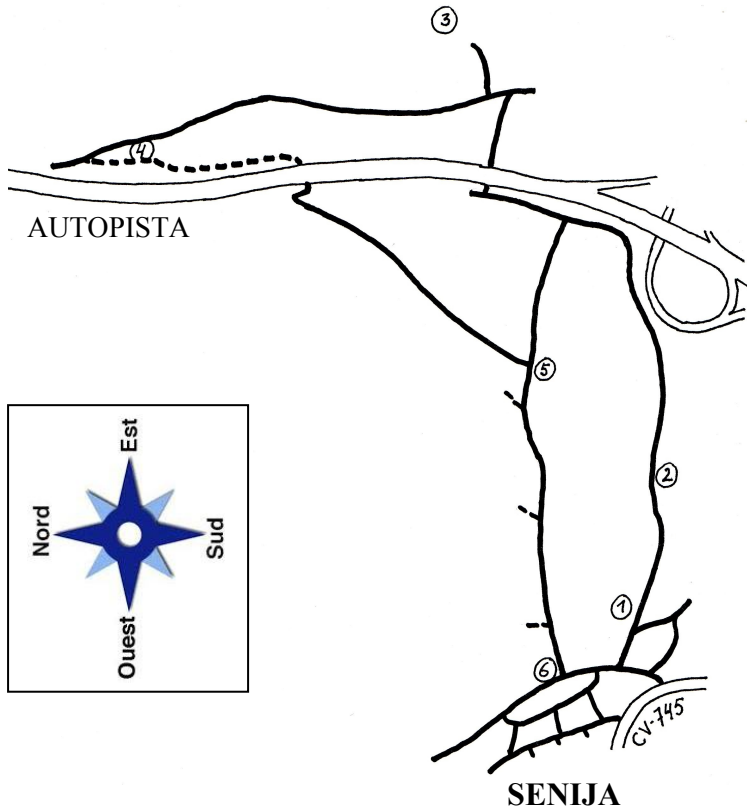
We vertrekken langs de weg die naar het kerkhof leidt en lopen daar voorbij (1), rechtdoor, langs landbouwvelden. We passeren het waterzuiveringsstation (2) en als de weg een bocht neemt bij de uitrit van de autosnelweg, volgen we die bocht.

We negeren een weg naar links die weer terug het dorp leidt en lopen verder. Daarna lopen we langs een tunnel onder de autosnelweg.

Aan de andere kant gekomen, op een asfaltweg, draaien we naar links en negeren de weg naar rechts die naar het kerkhof van Benissa (3) leidt. We lopen gewoon rechtdoor. Links zien we na ongeveer 600 meter een groen gebouwtje met een bord 'Pou de Senija' (4). 100 meter verder nemen we links een landweg in tegengestelde richting, parallel met de snelweg. Na 400 meter over die landweg te hebben gelopen, gaan we weer via een tunnel opnieuw onder de autosnelweg door en we komen op een geasfalteerde weg die we volgen tot we op een volgende asfaltweg komen (5).

Hier lopen we naar rechts en we zien het dorp Senija al voor ons opduiken. We komen terecht heel dicht bij de plek waar we deze korte maar aangename en rustige wandeling begonnen zijn.

In het dorp Senija loont het de moeite om even door de straten te lopen. We kunnen van onze wandeling gebruik maken om de muurschilderingen op de vele gevels te bekijken. Jaarlijks organiseert men een dag om deze schilderingen aan te brengen en in hun totaliteit noemt men ze het 'museo abierto' het open museum.

Het is wel niet het Prado of het Louvre, maar sommige van deze schilderijen zijn het bekijken waard, vooral als men rekening houdt met de grootte. Jaarlijks worden deze gevelschilderingen dus aangevuld.

2. Senija – Senija, een beetje langer

Afstand: 6,5 km

Tijd: 2 uur

Moeilijkheid: 1

Kaart pagina 14

Een aangename wandeling langs de landbouwvelden, zonder enige moeilijkheid. We beginnen bij het kerkhof van Senija (1) en volgen die weg, passeren langs het waterzuiveringsstation (2) en komen langs de afrit van de autosnelweg, waar de weg naar links draait.

We negeren een asfaltweg naar links, die ons weer in het dorp zou brengen, en lopen nog 100 meter verder, waar we via een tunnel onder de autosnelweg passeren. Daarna nemen we de asfaltweg naar rechts in de richting van Gata de Gorgos, zoals een wegwijzer van de GR-330 ons aanduidt. Dit is een deel van dit traject, gemarkeerd in rood-wit.

We lopen rechtdoor en komen bij een huis, rechts van de weg, met het opschrift 'La Teulera' (3), lopen nog twintig meter verder en draaien dan naar links, de 'Camí Teulera de Canor' op, bij een grote hoeve, omgeven door een stapelmuur.

Na 300 meter te hebben gestapt, moeten we links een landweg nemen (4). Als referentie: die weg begint net achter een geel bord op een paal, dat de gasleiding aanduidt en waarop het nummer '12' te lezen is.

Die weg draait naar rechts en wordt een pad, dat ons weer op een geasfalteerde weg brengt. Hier lopen we naar rechts en al snel komen we op een andere asfaltweg, de Camí de Canor, die we naar links oplopen (5). We vervolgen onze route langs druivenvelden en nemen de derde weg naar links, nog steeds omringd door goed onderhouden druivenvelden en een boomgaard met johannesbroodbomen.

Nu moeten we even opletten. Na ongeveer 150 meter, juist voor het huis met het nummer 38, zien we links van ons een landweg (6).

Hier gaan we naar links, die landweg op, die wat verder naar rechts draait, maar wij lopen rechtdoor over een smal pad, dat echter duidelijk te zien is. We passeren een oude en niet meer gebruikte waterput, half in ruïne en komen dan op een geasfalteerde weg.

Voor ons zien we de sierra de Bernia, de Lloma Llarga en meer naar rechts de Caballo Verde.

We dalen geleidelijk af tussen landhuizen, verlaten landbouwterrassen en zien links van ons het dorp Benissa op de lage heuvel.

We passeren het kerkhof van Benissa (7), waar een bord staat met het traject van de route naar Font de la Mata in Gata de Gorgos langs de PR-CV-388. Dan komen we op een geasfalteerde weg waar een wegwijzer ons naar rechts wijst, en die route volgen we.

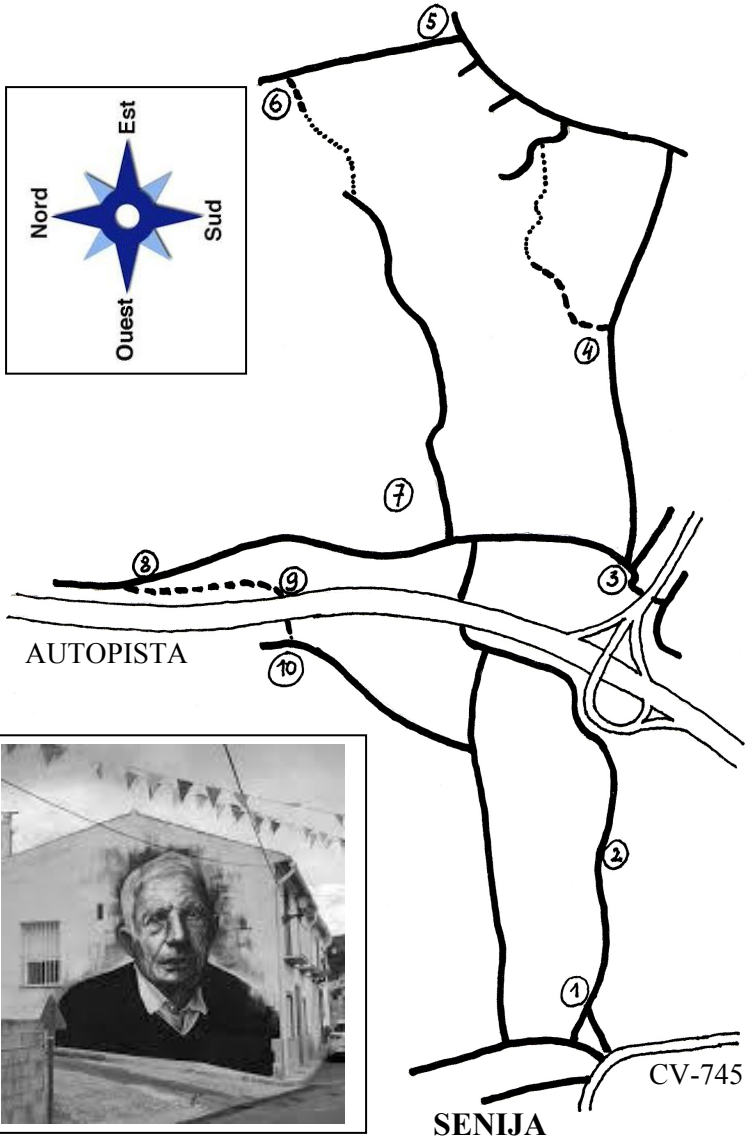
Toen we de tocht de laatste maal deden (juni 2020) was die paal er niet, maar misschien is dit euvel ondertussen wel hersteld. Langs hier zullen we bij een volgende wandeling vertrekken naar Font de la Mata.

We lopen hier naar rechts tot we aan onze linkerkant het pompstation zien met het bord 'Pou de Senija', herkenbaar aan de groene toren (8).

Honderd meter verder nemen we links een landweg die in tegengestelde richting loopt, parallel met de autosnelweg.

Deze weg volgen we zo'n 300 meter en we lopen via een tunnel onder de autosnelweg door (9). Rechtdoor over een pad en op de asfaltweg naar links.

We komen nu op een andere asfaltweg die we rechts oplopen (10), een traject van de GR-330 en langs goed onderhouden landbouwvelden bereiken we weer Senija.

3. Het kruis en de grot

Afstand: 6,5 km

Tijd: (zonder rustpauze) 3 uur

Moeilijkheid: 2-3

Kaart pagina 19

Om deze route te beginnen situeren we ons op het einde van de calle Santísimo Cristo, bij enkele huizen waarvan de gevels in groen zijn geschilderd.

We zien een wegwijzer naar ‘Llíber por Murtalets’(1) en volgen in die richting over een asfaltweg. We negeren de brede straat naar rechts en daarna een weg naar rechts en lopen rechtdoor, voorbij het gebouw dat ‘agua potable’ aanduidt.

Zo’n 150 meter hier voorbij draaien we naar links, aangegeven door een paal met de aanduidingen van de PR, geel en wit (2).

We verlaten nu het asfalt voor een lange tijd en lopen door landbouwgebied tot op een heel kleine open vlakte.

Hier wordt de weg duidelijk een ezelpad, dat in zigzag de helling oploopt.

Regelmatig zien we markeringen in geel en wit maar ook stippen in andere kleuren. We passeren enkele waterputten en een hoevetje. Het wordt platter als we langs enkele ruïnes lopen, maar niet voor lang. Nu loopt het ezelpad de helling op, nooit steil. Bijna boven, in het zadel tussen de twee toppen, draait het pad naar rechts. Al dadelijk zien we een pad dat naar links loopt (4), maar dat we negeren, want dat zou ons in Llíber brengen.

Wat verder splitst het pad en wij nemen de rechtervork. Langs terrassen met olijfbomen komen we bij een kleine ruïne (5).

Hier wordt het steil en gaan we over de terrassen langs een duidelijk pad de helling op. Als we boven komen draait het pad naar links en daarna staan we bij het kruis op de top (6).

Na een kleine rustpauze lopen we in dezelfde richting verder tot op een pad dat we naar rechts dalend oplopen. Het laatste stuk is wat moeilijk over de terrassen en we moeten voorzichtig zijn, maar dan komen we op een brede weg. Hier lopen we naar rechts en in een bocht naar rechts passeren we, half verdoken, rechts een ruïne (7). Honderd meter daar voorbij en nu op asfalt, letten we op een johannesbroodboom, links van de weg (8). Als we die weg zouden volgen komen we in Senija in La Cometa, maar wij gaan naar de grot. Naast deze boom, met markeringen in purper, blauw en geel, zien we duidelijk het pad dat we moeten nemen. We volgen de purperen pijlen in omgekeerde richting en volgen de stippen in lichtblauw die ons nu zullen leiden. Het pad daalt af naar een ruïne (9) en achter dat vervallen gebouwtje loopt het pad dat we moeten volgen naar links. Vanaf hier kunnen we ons niet meer vergissen, want het pad is duidelijk. We volgen hier niet de aanduidingen naar beneden, want dat is een andere mogelijkheid. Rechts zien we de dorpen Senija en Benissa, de Peñon d'Ifach en de sierra de Oltá en meer naar rechts de sierra de Bernia. We passeren een platte rots op de grond met aanduiding naar de grot en we onthouden deze plek (10), want bij het terugkeren moeten we hier naar boven. Het laatste stukje is wat moeilijk en een beetje klauteren, maar met voldoende in acht nemen van voorzichtigheid komen we probleemloos bij de ingang van de grot van La Garganta. De naam dankt ze aan de smalle doorgang tussen de heuvels waar nu de autosnelweg loopt, bekend als de Garganta (keel). De ingang van de grot is veertien meter breed en acht meter hoog en ze verheft zich op een wand van meer dan dertig meter, perfect zichtbaar vanuit de vallei. Onder de grot vinden we een bijna verticaal stuk, moeilijk te beklimmen, maar naar rechts opent zich een soort kanaal dat het gemakkelijker maakt om bij de grote te komen.

De steile rotswand waarin de grot zich bevindt maakt het onmogelijk om van die ingang een foto te nemen, want bovendien is alles overwoekerd door struikgewas en dwergpalmen. Ik nam een foto vanaf de overzijde van de autosnelweg. Vanaf de grot heeft men een goed uitzicht over de vallei en er tegenover de Barranco de la Garganta, tussen de heuvels 'Mallada Verde', links, en de 'Tossal del Cossi', rechts.

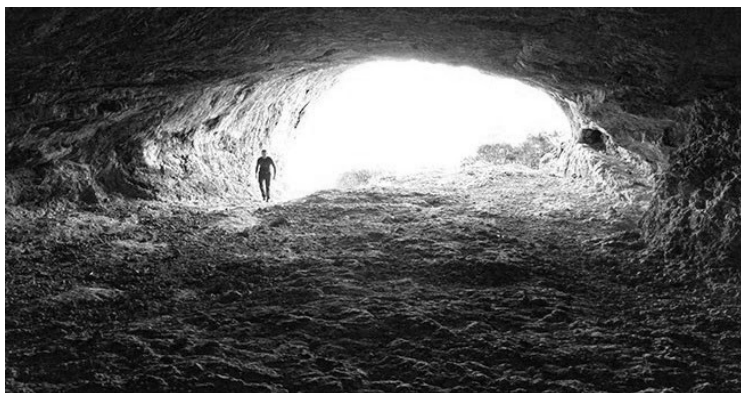
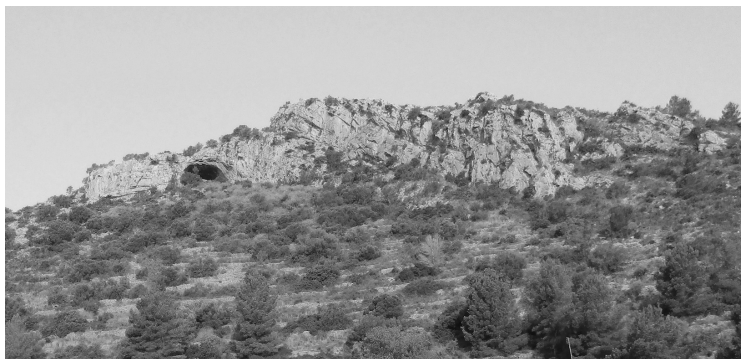

Foto genomen vanaf de overzijde van de autosnelweg (boven) en de ingang vanuit het achterste gedeelte van de grot.

De grot is niet zo diep en bestaat uit slechts één zaal, maar diep genoeg om het geen spelonk te noemen. Het licht komt tot achterin, een afstand van vijftig meter en horizontaal, zodat men geen kunststukjes moet uithalen. Gemiddeld is de grot twaalf meter breed en ze heeft een oppervlakte van 600 vierkante meter.

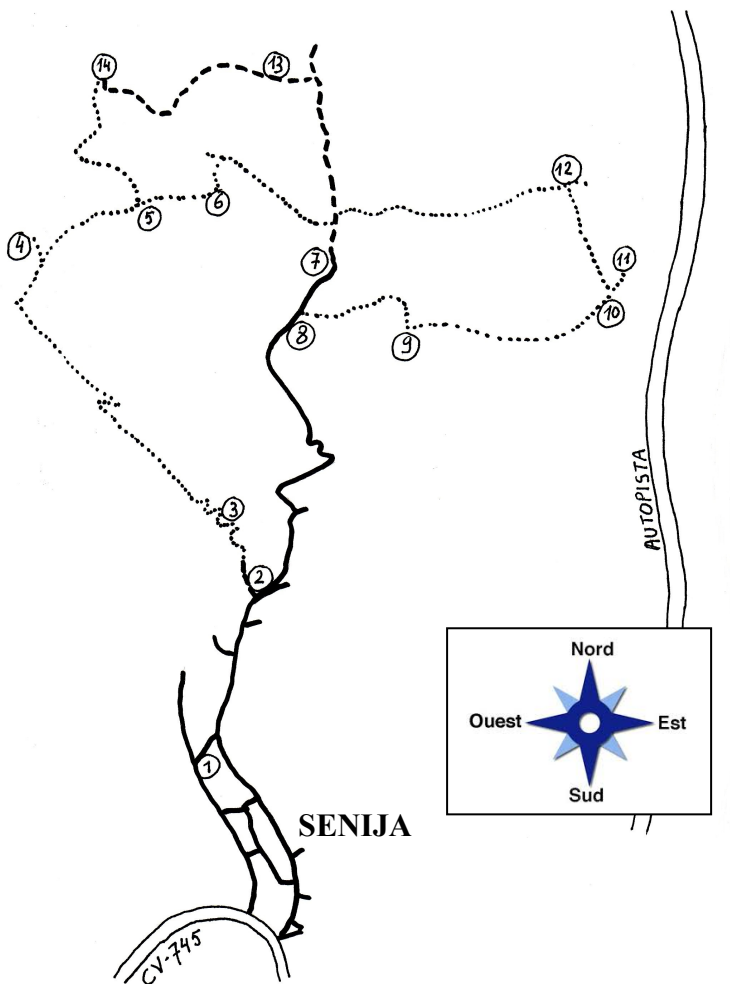
Er zijn geen sporen gevonden van vroegere bewoningen, maar zonder twijfel was ze al bekend bij de Neanderthalers. Alleen de rooksporen op het plafond wijzen op een gebruik door de mens, maar kunnen geen ouderdom aangeven.

Als we terugkomen bij de platte rots (10) gaan we hier naar boven, de helling op, bijna zo goed als verticaal en aangeduid met geel-witte markeringen. Daarna vinden we weer de lichtblauwe stippen. Vindt u dit te moeilijk, dan keert u terug tot bij de ruïne, even naar boven en dan rechts een smal pad nemen, dat eindigt bij een lage stapelmuur en waar we aanduidingen vinden. Vanaf hier moeten we naar links enkele meter omhoog, niet moeilijk.

Hier kwamen we ook langs de klim vanaf de platte rots en die hoogte van nauwelijks vijf meter vormt geen hinderpaal meer. We letten niet op de purperen pijlen en als we boven komen, zien we duidelijk een pad lopen (12). Dit pad volgen we naar links. Het pad brengt ons op een brede weg met verhard wegdek.

Als we deze weg bereiken, volgen we die naar rechts. Na ongeveer 200 meter nemen we links een aardeweg die in het begin even omhoog gaat. We passeren tussen enkele ruïnes, links en rechts van ons (13) en het blijft een brede weg die enkele bochten maakt door een bosrijk gebied.

Het ziet er naar uit dat die weg naar een huis leidt, maar als we dit huis genaderd zijn, zien we links een smal pad dat in tegengestelde richting loopt (14) en dat we volgen. Het brengt ons weer bij de ezelweg en vanaf hier keren we terug langs dezelfde weg die we kwamen.

Tussen de punten 2 en 8 op deze kaart zien we een smalle, steile geasfalteerde weg met veel bochten. We kunnen langs hier terug naar het dorp, maar doordat sommige stukken echt heel steil zijn, is dit af te raden.